

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2018r.

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział VI Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Izabela Hantz – Nowak

Protokolant: prakt. Sąd. Zuzanna Kasperska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Wilda ---

po rozpoznaniu dnia 20.09.18 r.

sprawy **J. N.**, s. S. i M. zd. R., ur. (...) w m. B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 05.02.18r. w P. znieważył funkcjonariusza (...) S. T. w ten sposób, że wyzywał go słowami wulgarnymi i obraźliwymi podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych

tj. o przestępstwo z art. 226 § 1 kk

I. Oskarżonego J. N. uznaje za winnego popełnienia w sposób opisany wyżej przestępstwa z art. 226 § 1 kk i za to na podstawie art. 226 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie.

II. Na podstawie art. 34 § 3 kk w zw. z art. 72 §1 pkt 5 kk zobowiązuje oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu.

III. Na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.16r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016.1714 ze zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Ł. M. kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) zł oraz podatek vat, tytułem pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

IV. Na podstawie art. 627 kpk, art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z ust. 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania 180 zł i opłatę 120 zł.

/-/ SSR I. Hantz – Nowak

UZASADNIENIE

W dniu 5 lutego 2018 r. funkcjonariusze (...) W. S. i S. T. przyjechali do P. w celach służbowych. Po dotarciu na I piętro budynku (...) w rejonie wind napotkali dwóch funkcjonariuszy Straży Granicznej, którzy powiedzieli, że spieszą się na pociąg, a jest potrzeba interwencji wobec wskazanego mężczyzny. Mężczyzna ten miał zaczepiać podróżnych. Funkcjonariusze SG byli umundurowani i powiadomili Policję. W. S. (1) chciał wylegitymować tego mężczyznę, który szukał dowodu osobistego. W pewnym momencie mężczyzna ten zwrócił się do S. T. (1) słowami „ty chuju, ty pedale, ty cwelu, ty kurwo, ty wieśniaku, ty parowo”. Od mężczyzny było czuć woń alkoholu. Następnie, pojawili się funkcjonariusze Policji – P. S. (1) i M. G., którzy zabrali w/w mężczyznę do pomieszczeń służbowych. W trakcie

dokonywania tych czynności mężczyzna wyzywał S. T. (1) w/w słowami. Mężczyzną okazał się oskarżony J. N.. Został poddany badaniu o godz. 10:34 wynik 0,80 mg/l.

Oskarżony został poddany badaniom psychiatrycznym i psychologicznym. Lekarze biegli nie stwierdzili u niego choroby psychicznej, ani upośledzenia umysłowego a jedynie organiczne zaburzenia osobowości i zachowania oraz uzależnienie od alkoholu. In tempore criminis oskarżony z powodu zmian OUN miał ograniczoną, ale nie w stopniu znacznym zdolność rozpoznania i pokierowania swym postępowaniem, nie zachodzą warunki z art. 31 § 1 i 2 kk. Biegli nie stwierdzili u oskarżonego psychiatrycznych przeciwwskazań do brania udziału w postępowaniu w charakterze podejrzanego, oskarżonego i w każdym innym charakterze.

Oskarżony J. N. ma 57 lat, posiada wykształcenie podstawowe, z zawodu jest stolarzem. Oskarżony pracuje, jako pomocnik na bagażówce, zarabia ok 12 zł na godzinę, nie ma nikogo na utrzymaniu, ma dorosłą córkę.

Oskarżony był uprzednio karany:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczecinku z dnia 21.12.2004 r., sygn. akt II K 405/04, za czyn z art. 280 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 03.02.2009 r., sygn. akt VII K 779/08 za czyn z art. 283 k.k. i z art. 280 § 1 kk i art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 19.09.2013 r., sygn. akt VIII K 1157/13 za czyn z art. 35 ustawy o ochronie zwierząt na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 26.06.2014 r., sygn. akt II K 374/14 za czyn z art. 279 § 1 k.k. i art. 278 § 1 kk na karę łączną 2 lata i 2 miesiące pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z dnia 10.12.2015 r., sygn. akt VIII K 501/15 za czyn z art. 292 § 1 k.k, na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- częściowo wyjaśnień oskarżonego (k. 55v, 15-17),

- zeznań świadków: S. T. (1) (k. 56-56v, 2-3), W. S. (1) (k. 56v i 5), P. S. (1) (k. 56v, 26-28),

- dokumentów w postaci: notatki (k. 1, 7), protokołu z przebiegu badania (k. 6, 10), protokół zatrzymania (k. 8), karty karnej (k. 30, 82-86), opinii sądowo-psychiatrycznej i sądowo-psychologicznej (k. 72-75), zaświadczenia (k. 88).

Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazać należy, iż **oskarżony J. N.** w toku całego postępowania nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Oskarżony początkowo odmówił składania wyjaśnień, a następnie w toku postępowania sądowego złożył wyjaśnienia, w których zaprzeczył stawianym mu zarzutom. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach wskazał, iż w dniu zdarzenia przyjął tabletki i wypił wódkę, od policjantów dowiedział się że komuś naubliżał. W ocenie Sądu, wyjaśnienia złożone przez oskarżonego jedynie częściowo zasługiwały na przymiot wiarygodności. Za zgodne z rzeczywistym stanem faktycznym należało mianowicie uznać jedynie ogólne kwestie dotyczące zatrzymania oskarżonego przez funkcjonariuszy policji. Wskazane okoliczności są zgodne z pozostałym zebrany materiał dowodowy, w tym w szczególności z zeznaniami świadków S. T., P. S. i W. S..

Po przeanalizowaniu całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie, w jakim zaprzeczył on aby używał słów wulgarnych wobec funkcjonariusza SOK i znieważył go. Powyższe jest bowiem sprzeczne z zeznaniami funkcjonariusza policji P. S. i pokrzywdzonego S. T. oraz W. S.. Z zeznań pokrzywdzonego i pozostałych świadków jednoznacznie bowiem wynika, że oskarżony pomimo tego, że nie wykonał polecenia funkcjonariuszy w zakresie zachowania zgodnego z prawem zachowywał się w stosunku do S. T.

(1) w sposób wulgarny. Świadkowie wskazali, iż mężczyzna wyzywał pokrzywdzonego wulgarnie słowami „ty chuju, ty pedale, ty cwelu, ty kurwo, ty wieśniaku, ty parówo”. Zeznania omawianych świadków są spójne, logiczne, zaś świadkowie ci nie mają żadnych powodów, by fałszywie pomawiać oskarżonego o utrudnianie czynności służbowych i narażać się tym samym na odpowiedzialność karną. Świadkowie ci są osobami obcymi dla oskarżonego, nie mającymi żadnego interesu w określonym rozstrzygnięciu o przedmiocie niniejszego postępowania. Mając zatem na uwadze powyższe rozważania stwierdzić należy, iż w ocenie Sądu ta część wyjaśnień oskarżonego, w której nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, stanowiła jedynie przyjętą przez niego linię obrony, zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie odbiegały od rzeczywistego stanu faktycznego, który został ustalony przede wszystkim w oparciu o zeznania funkcjonariuszy SOK i Policji wykonujących czynności służbowe z udziałem oskarżonego.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania świadków **S. T. (1) i W. S. (1) oraz P. S. (1)** – funkcjonariusza policji. Zdaniem Sądu, zeznania świadków były spójne, logiczne, rzeczowe, wzajemnie zgodne i zgodne z pozostałym zebrany materiał dowodowy. Omawiani świadkowie składając zeznania w toku postępowania przygotowawczego przedstawili pełny obraz inkryminowanego zdarzenia, podając przy tym wszystkie istotne szczegóły. Osoby te szczegółowo wskazały, iż zachowanie oskarżonego miało charakter wulgarny, polegało na wyzywaniu S. T. (1). Świadkowie są przy tym osobami obcymi w stosunku do oskarżonego i nie mają żadnych powodów aby fałszywie pomawiać oskarżonego, narażając się przy tym na odpowiedzialność karną.

Sąd dał wiarę **opinii sądowo-psychiatrycznej oraz sądowo-psychologicznej** sporządzonej przez biegłych A. R. i M. S., a także biegłą A. Ś.. Wskazana opinia sporządzona przez biegłych została oparta na analizie stanu zdrowia oskarżonego oraz badaniu oskarżonego, a przedstawione w niej wnioski poparte są odpowiednimi argumentami. Zdaniem Sądu treść omawianej opinii świadczy o dużej wiedzy i profesjonalizmie zawodowym jej autorów.

Jak wynika z opinii oskarżony B. P. nie jest chory psychicznie, stwierdzono u niego organiczne zaburzenia osobowości i zespół zależności od alkoholu. Biegli wskazali, iż in tempore criminis B. P. miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, że nie zachodzą warunki z art. 31 § 1 i 2 kk. Biegli nie stwierdzili u oskarżonego psychiatrycznych przeciwwskazań do brania udziału w postępowaniu w charakterze podejrzanego, oskarżonego i w każdym innym charakterze. Ma zachowaną poczytalność in tempore processus.

Za wiarygodne Sąd uznał zgromadzone w toku postępowania dowody z dokumentów. Wskazane dowodowy zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby oraz w zakresie ich kompetencji. Prawdziwości omawianych dowodów nie kwestionowała żadna ze stron, a i Sąd nie znalazł podstaw by uczynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Analizując ustalony w toku postępowania stan faktyczny stwierdzić należy, iż oskarżony J. N. swoim zachowaniem wypełnił znamiona art. 226 § 1 k.k.

Art. 226 § 1 k.k. przewiduje, że odpowiedzialność karną ponosi ten kto znieważa funkcjonariusza publicznego albo osobę do pomocy mu przybraną podczas lub związku z pełnieniem obowiązków służbowych.

Należy jednoznacznie stwierdzić, że oskarżony nazywając pokrzywdzonego funkcjonariusza SOK, podejmującego interwencję wobec oskarżonego, słowami wulgarnymi przytoczonymi w ustalonym stanie faktycznym wypełnił znamiona czynu z art. 226 § 1 k.k. Cytowane słowa z całą pewnością naruszyły godność pokrzywdzonego, jego dobre imię poprzez użycie określeń w powszechnym odbiorze społecznym poniżających, wulgarnych i uwłaczających pokrzywdzonym.

Oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim. Chciał również naruszyć godność pokrzywdzonego używając wobec niego poniżających określeń.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jest wysoki, o czym świadczą okoliczności podmiotowe i przedmiotowe, jak zaatakowanie funkcjonariusza, który przeprowadzał interwencję, działanie pod wpływem alkoholu, bez uzasadnionego powodu.

Sąd uznał, że wina i sprawstwo oskarżonego nie budzą wątpliwości w świetle materiału dowodowego, jak zeznania świadków, w tym pokrzywdzonych i pozostałych dokumentów.

W ocenie Sądu, kara 5 m-cy ograniczenia wolności wymierzona oskarżonemu za w/w przestępstwo uwzględnia stopień społecznej szkodliwości, nie przekracza stopnia winy, bierze pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma osiągnąć wobec skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował działanie pod wpływem alkoholu i uprzednią karalność oskarżonego. Jako okoliczność łagodzącą należy uznać problemy zdrowotne oskarżonego, niskie dochody. W ocenie Sądu, kara ograniczenia wolności wymierzona w dolnych granicach przewidzianych przez ustawę spełni stawiane przed nią cele i uwzględnia okoliczności mające na nią wpływ.

W pkt II Sąd zobowiązał oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu, zwłaszcza, że oskarżony przyjmuje leki zalecone przez lekarza psychiatrę, więc powinien ograniczyć do minimum spożywanie alkoholu.

W pkt III Sądu przyznał zwrot kosztów obrony z urzędu według norm przypisanych.

W pkt IV wyroku Sąd zasądził od oskarżonego zwrot kosztów postępowania i opłatę, uznając brak podstaw do zwolnienia, skoro oskarżony pracuje i zarabia 12 zł za godzinę.

/-/ SSR I. Hantz – Nowak